

Arrest

nr. 273 744 van 8 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BRAUN loco advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 20 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 26 januari 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 17 februari 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Damascus en daar in Mouadamiya al-Sham te hebben gewoond, samen met uw familie. U bent Arabische van Palestijnse origine en soennitisch moslima. Ondanks het feit dat u in Syrië geboren bent, hebt u de Jordaanse nationaliteit. Uw grootvader was indertijd vanwege de oorlog

uit Palestina vertrokken en naar Jordanië gegaan, waar hij de nationaliteit van dit land heeft verkregen en later is hij dan naar Syrië gegaan.

Uw vader, die tevens de Jordaanse nationaliteit heeft, verblijft actueel in Libanon, in Ab Elias, uw moeder, die de Syrische nationaliteit heeft, woont in jullie huis in Mouadamiya. Uw zus D. verblijft in Ab Elias, Libanon, ze is daar gehuwd. Uw zus D. woont bij uw moeder, net zoals uw broers M. en H.. U en uw familie zijn omwille van jullie Palestijnse origine geregistreerd bij UNRWA en krijgen soms wat voedsel en financiële bijstand van deze organisatie.

In 2011/2012 verhuisden u en uw familie omwille van de oorlog naar Djedeideh, uw vader probeerde daar de kost te verdienen door het verkopen van voedsel. Een paar keer werd hij aangehouden door het Vrije Syrische Leger (VSL) en op een bepaald moment werd hij door het reguliere leger gearresteerd en ervan beschuldigd connecties te onderhouden met het VSL. Vijf maanden lang wisten jullie niets over hem, dan werd hij overgebracht naar de gevangenis van Adra, twee jaar lang verscheen hij voor de rechter doch uiteindelijk werd hij einde 2017 vrijgelaten omdat er geen bewijzen tegen hem waren, zijn Syrische verblijfsvergunning werd ingetrokken en hij werd gedeporteerd naar Jordanië. Uw vader poogde eerst jullie ook naar daar te laten komen, doch toen jullie hier niet wensten op in te gaan ging hij vervolgens naar Ab Elias in Libanon waar uw zus al geruime tijd woonachtig was. Rond 2018 vervoegden u en de rest van de familie uw vader in Libanon, jullie werden echter door jullie vader mishandeld, u omdat u tegen zijn wil studeerde en niet wenste te huwen (zie infra), uw moeder had al lang een zeer moeilijke relatie met uw vader, en anderhalve maand later, in 2019, keerden jullie naar Mouadamiya al Sham terug, uw vader bleef in Libanon.

Uw vader is een conservatief man, net zoals uw ooms en ze wilden dat u met een neef, A., zou huwen. U had echter al uw toekomstige man leren kennen, de Syriër Mohamad Ad. A. (CG (...); OV (...)), jullie moeders waren vriendinnen. U en Ad. hadden al geprobeerd jullie huwelijkscontract te regelen doch de rechter ging hier niet mee akkoord omdat uw toekomstige man een attest van het rekruteringscentrum moest kunnen voorleggen daar hij zijn legerdienst nog niet had gedaan en uw vader niet aanwezig was bij deze procedure. Jullie overwogen te vluchten maar omdat uw broers en zussen nog jong waren hadden jullie schrik dat dit zou mislukken waardoor jullie problemen met de ooms zouden krijgen, die na de detentie van uw vader, alhoewel uw moeder de voogdij over jullie had, toch het gezag over jullie uitoefenden. Uiteindelijk verliet Ad. in 2015 het land omwille van problemen op de universiteit, dit had te maken met zijn afkomst uit een regio die tegen het Syrische regime was en omdat hij zijn legerdienst niet wilde doen. Hij diende op 8 oktober 2015 in België een verzoek om internationale bescherming in en op 30 november 2015 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend. In deze periode studeerde u rechten aan de universiteit van Damascus, u kon deze studies in 2014 aanvatten omdat uw vader toen nog gedetineerd was en u niet kon tegenhouden, hij wilde immers niet dat u zou studeren, doch kon u quasi nooit de lessen bijwonen omdat uw ooms hier niet mee opgezet waren en u probeerden tegen te werken, u kocht de nota's en ging eigenlijk bijna alleen maar naar de examens, een voornemen waar u ook niet altijd in slaagde.

Op het moment dat jullie huwelijksakte dan toch op 19 mei 2019 werd ondertekend verbleef uw man in België, doch hij had een volmacht gegeven aan zijn vader; uw moeder trad op als uw voogd. Uw man probeerde hier aan werk te geraken zodat u hem via gezinshereniging zou kunnen vervoegen, doch dit alles verliep moeizaam.

Uw ooms kwamen via een tante te weten dat u de akte had ondertekend en vielen een tweetal maanden voor uw vertrek uit Syrië, samen met uw neef A., uw huis aan, sloegen u en uw moeder en begonnen te roepen.

Op dat moment kon u weggkomen en vluchtte u naar uw vriendin M. in Fahani, u bleef twee maanden bij haar. U verkocht enkele sieraden van uw moeder, kreeg wat geld van uw vriendin en vertrok in juli 2019 legaal, met uw eigen paspoort, naar Turkije waar u zo'n twee maanden en een half in Istanbul verbleef waarna u naar Griekenland werd gesmokkeld en een aantal maanden in Athene bij verschillende mensen verbleef. U werd daar naar aanleiding van een auto-ongeval in het ziekenhuis opgenomen. U had verschillende pogingen nodig vooraleer het u lukte met een rood paspoort op naam van H. het land te verlaten en naar België te komen, waar u op 20 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indient.

Op 12 oktober 2020 bent u hier bevallen van uw dochtertje Eline, dat van de gemeente Luik de Jordaanse nationaliteit kreeg toegekend.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: uw Jordaanse identiteitskaart (k), uw huwelijksakte bij de burgerlijke stand (o getoond) met vertaling + vertaling huwelijksakte bij de religieuze rechtbank (k), attest van familiesamenstelling (k), bewijs van verblijf in Mouadamiya (o getoond), geboorteakte (opgesteld door Syrische Arabische Republiek + Hashemitisch Koninkrijk Jordanië; o getoond), schooldocumenten (k), Grieks document nav. opname ziekenhuis na aanrijding dd.05.09.2019 (o), bevestiging identiteitsgegevens (k), bezoekerskaart gevangenis Adra waar vader gedetineerd was dd.26.10.2015 (k), volmacht echtgenoot aan diens vader om huwelijksakte te kunnen tekenen (k), uw

verblijfsvergunning Syrië (o getoond), studentenkaart faculteit rechten Damascus (o getoond) en het identiteitscertificaat van uw dochter Eline (o getoond). In kader van uw gesprek liet u ook een geluidsfragment op uw gsm horen waarin uw vader u en uw familie bedreigt. Na het gesprek op het CGVS liet u nog volgende stukken toekomen: UNRWA kaart (k), vluchtelingenkaart van uw man (k) en een 'certificat de naissance' van uw dochter, dd.12.10.2020 (k).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vrees ten overstaan van uw land van nationaliteit dient te worden beoordeeld, met name Jordanië, en dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt ten aanzien van dit land een vrees in de zin van de Conventie te koesteren, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U geeft aan dat de ooms met wie in Syrië problemen kende ook deels in Jordanië wonen. Van kindsbeen af wist u dat u voorbestemd was met een neef, A., te huwen en in 2011 kwamen deze ooms naar uw huis en zeiden tegen uw vader dat de 'Fatiha' zou worden voorgelezen in aanwezigheid van een sheikh. U gaf deze religieuze persoon echter te kennen dat u het hier niet mee eens was en de 'Fatiha' werd niet voltrokken. Gevraagd of er na deze poging nog andere pogingen ondernomen werden om u daadwerkelijk uit te huwelijken stelt u dat dit niet het geval was, maar dat ze u aan de unief lastigvielen en u soms voor de ogen van medestudenten sloegen en u verhinderden naar de les en examens te gaan (CGVS p.8-9). Moesten ze er dusdanig op gebrand zijn dat u in het huwelijk zou treden met deze A., kan er toch van uitgegaan worden dat ze in de loop der jaren meer volhardend zouden geweest zijn in hun pogingen hun doel te bereiken, temeer uit uw verklaringen blijkt dat uw vader hiermee akkoord was (CGVS p.7). U probeert dit te verklaren door het feit dat de oorlog in 2011 was uitgebroken en deze ooms naar Jordanië waren vertrokken, doch dit is niet afdoende daar u duidelijk aangeeft dat ze u in de loop van uw universitaire studies die u aanvatte in 2014, en zoals reeds werd opgemerkt, verhinderden naar de les te gaan, u door hen geslagen werd voor de ogen van uw medestudenten, een schets van de feiten waaruit blijkt dat ze niet permanent in Jordanië verbleven en wel degelijk in uw nabijheid konden verkeren. Dat u er daarenboven desondanks toch in slaagde 4 jaar lang universitaire studies te doen, u brak deze in 2019 af om naar België te komen, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid, op zijn minst aan de ernst, van de door u beweerde druk uitgaande van uw ooms (CGVS p.5).

Weinig geloofwaardig is ook uw beschrijving van hoe uw ooms op de hoogte waren gekomen van de ondertekening van uw huwelijksakte: uw moeder had het de buurvrouw verteld en zij feliciteerde jullie net op het moment dat uw tante aanwezig was die het dan op haar beurt doorvertelde aan de ooms. Gezien u duidelijk aangeeft dat deze buurvrouw op de hoogte was van het voornemen van uw ooms dat u diende te huwen met die neef, ze wist dat er problemen waren, ze hoorde jullie stemmen wanneer jullie aangevallen werden, zo stelt u, is het totaal niet geloofwaardig dat ze niet meer discretie in acht zou hebben genomen (CGVS p.9). Uw verschoning dat ze enthousiast was en niet op uw tante gelet had, ontbeert dan ook geloofwaardigheid.

Ook de manier waarop u het huis bent kunnen ontvluchten toen uw ooms dit aanvielen ontbeert geloofwaardigheid.

U geeft aan dat ze uw huis aanvielen met de bedoeling u op die dag te doen huwen, meer bepaald gingen ze u in de kamer duwen en u met uw neef laten 'slapen', 'u weet wat ik bedoel'. Gezien u aangeeft dat op die dag de verbintenis zou worden voltrokken, kan het vooreerst niet overtuigen dat uw ooms dit voornemen niet iets beter zouden hebben voorbereid en doordacht, temeer ze u al sinds 2011 wilden doen huwen (CGVS p.9).

Wat evenmin overtuigt is dat u ten overstaan van Dienst Vreemdelingenzaken, tijdens uw voorbereidend gesprek aldaar, aangeeft dat ze toen uw huis aanvielen met als opzet u te doden, een verklaring die niet correspondeert met uw bewering op het CGVS waar u verklaart dat ze erop uit waren de verbintenis tussen u en A. te voltrekken (Vragenlijst CGVS punt 3.5).

Vervolgens verbleef u nog twee maanden bij uw vriendin M.; u gevraagd waarom u nog zo lang bleef, geeft u het verassende antwoord 'tot wanneer ik wist wat ik moest doen, want ik was niet van plan mijn studie zo te laten'. Gevraagd of dit effectief de reden was, beaamt u dat (CGVS p.10). Het hoeft geen betoog dat dit antwoord andermaal uw geloofwaardigheid onderuit haalt gezien het afschrikwekkende beeld dat u schetst van uw ooms en hoever zij willen gaan om hun voornemen tot uitvoering te brengen.

U gevraagd of u zich in Jordanië zou kunnen vestigen, geeft u aan dat u dit niet kan omdat uw ooms Jordaanse paspoorten hebben en ze zowel in Syrië als in Jordanië wonen. In dit opzicht kan het dan ook totaal niet overtuigen dat u er geen idee van hebt waar in Jordanië ze dan wel wonen. U initieel gevraagd waar ze wonen in Jordanië, stelt u 'ik weet het niet, ik ben nooit bij hen geweest'. Later tijdens het gesprek gevraagd of u dit echt niet weet, antwoordt u 'neen, want ik ben daar nooit geweest'. Gepeild of u zich hieromtrent nooit bevraagd hebt, geeft u plots aan jawel, maar ik ben het gewoon vergeten'. Het hoeft geen betoog dat ook deze woorden uw geloofwaardigheid ondermijnen, net zoals uw onwetendheid over de neef met wie u diende te huwen. U gevraagd wat hij doet in het leven, stelt u niets over hem te weten. Gevraagd waar hij woont, komt u niet verder dan 'in Jordanië of in Syrië'. Gepeild of u weet wat hij doet, antwoordt u 'waarom moet ik dat weten, ik wil het niet weten, ik spreek niet met hem' (CGVS p.5, 11). Moest er ook maar enig geloof aan uw vrees kunnen worden gehecht, dan kan men er toch van uitgaan dat u alles in het werk zou hebben gesteld om zoveel mogelijk informatie over hem en uw ooms te achterhalen; informatie hieromtrent is immers van essentieel belang om uw vrees ten overstaan van Jordanië te beoordelen en uw onwetendheid, en hier herhaalt het CGVS zich, bevestigt andermaal het ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde problematiek.

U gevraagd of er behalve de ooms, een problematiek waar gezien bovenstaande observaties geen geloof aan kan worden gehecht, nog andere redenen zijn waarom u niet naar Jordanië zou kunnen gaan, verklaart u uitdrukkelijk dat er geen andere redenen zijn (CGVS p.10). Moest u menen dat nog andere obstakels een verblijf in Jordanië in de weg zouden staan, kan er van u verwacht worden dat u deze nu zou opwerpen gezien de vraag eenduidig is, niet voor interpretatie vatbaar en er daarenboven van kan worden uitgegaan dat u hier in de loop der jaren over zou hebben nagedacht. Ook ten aanzien van Dienst Vreemdelingenzaken gaf u als antwoord op deze vraag enkel te kennen dat u uw ooms daar vreesde (Vragenlijst punt 3.5).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u de door u aangehaalde problematiek totaal niet aannemelijk gemaakt en dienen u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten doen hier geen afbreuk aan vermits ze betrekking hebben op elementen die hier totaal niet ter discussie staan. Uw identiteit, afkomst, studies en het loutere feit dat via volmacht gehuwd bent, hoeven hier immers niet ter discussie te staan. Evenmin kan het geluidsfragment een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie daar totaal niet duidelijk is wie hier spreekt en met welke opzet dit gesprek werd opgenomen. In de marge dient nog aangestipt dat u ten aanzien van Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw paspoort in Turkije te hebben achtergelaten bij mensen die u niet kent (Verklaring DVZ punt 24). Het hoeft geen verder betoog dat een dergelijke verklaring evenmin bijdraagt tot uw algemene geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM, enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner en kind.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Zij gaat daarbij nader in op de motieven aangaande de verschillende pogingen tot huwelijk door haar oom; de kennis van haar ooms van de ondertekening van haar huwelijksakte; de laatste poging tot een huwelijk; haar verblijf bij haar vriendin M.; de mogelijkheid om zich in Jordanië te vestigen en gaat ten slotte nog in op de neergelegde documenten.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken toe:

- Amnesty International, "Rapport 2020/21 – La situation des droits humains dans le monde", p. 268-269, met verwijzing naar de weblink;
- Human Rights Watch, "Jordan – Events of 2020", met tevens een verwijzing naar de weblink;
- US Department of State, "2020 Country Reports on Human Rights practices: Jordan", "Jordan 2020 Human Rights Report – Executive summary", van 30 maart 2021, tevens met verwijzing naar de weblink.

2.2.2. Verweerder dient op 13 april 2022 een verweernota in waarbij de COI Focus "Territoire Palestiniens – L'assistance de l'UNRWA" van 28 maart 2022 wordt toegevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoek(st)er om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoek(st)ers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

2.3.4.1. Verzoekster baseert haar beschermingsverzoek op een vrees voor haar conservatieve vader en ooms wegens haar verzet tegen een gedwongen huwelijk met een neef, wegens het door haar gekozen huwelijk met A., afkomstig uit Syrië die in 2015 in België werd erkend als vluchteling alsook wegens haar vlucht naar België.

2.3.4.2. De commissaris-generaal geeft in de bestreden beslissing met reden aan dat verzoeksters vrees moet worden onderzocht ten overstaan van het land van nationaliteit, met name Jordanië.

Er wordt in de bestreden beslissing ingegaan op verzoeksters voorgehouden problemen met haar ooms die ook deels in Jordanië wonen en geoordeeld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht omdat:

- i) de ooms geen aanhoudende pogingen hebben ondernomen om verzoekster te doen huwen met haar neef;
- ii) verzoekster ondanks de voorgehouden problemen erin slaagde vier jaar lang universitaire studies te volgen hetgeen minstens afbreuk doet aan de ernst van de beweerde druk uitgaande van de ooms;
- iii) de beschrijving van hoe verzoeksters ooms op de hoogte waren gekomen van de ondertekening van haar huwelijksakte weinig geloofwaardig is;
- iv) ook de manier waarop verzoekster het huis heeft kunnen ontvluchten toen de ooms dit aanvielen geloofwaardigheid ontbeert waarbij nog wordt aangestipt dat verzoeksters verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) dat de opzet van deze aanval was om haar te doden niet correspondeert met de bewering op het CGVS waar ze verklaart dat de ooms erop uit waren om het huwelijk met de neef te doen voltrekken;
- v) verzoekster aangaf nog twee maanden bij een vriendin te hebben verbleven omwille van haar studies hetgeen de geloofwaardigheid onderuit haalt gezien het schrikwekkende beeld dat zij schetst van haar ooms en hoe ver zij willen gaan om hun voornemen tot uitvoering te brengen;
- vi) verzoekster niet weet waar in Jordanië haar ooms en neef verblijven zodat deze onwetendheid het ongeloofwaardig karakter van de aangehaalde problematiek bevestigt;
- vii) verzoekster uitdrukkelijk verklaart dat er behalve haar ooms, geen andere redenen zijn waarom zij niet naar Jordanië zou kunnen gaan.

De Raad moet evenwel vaststellen dat nergens in de bestreden beslissing verzoeksters vrees ten aanzien van haar vader werd onderzocht.

De commissaris-generaal beperkt zich ertoe te stellen dat verzoekster op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat er behalve haar ooms, geen andere redenen zijn waarom zij niet naar Jordanië zou kunnen gaan.

Met deze loutere vaststelling kan echter niet zonder meer voorbij gegaan worden aan verzoeksters uitdrukkelijke verklaringen gedurende haar asielprocedure aangaande haar vrees ten aanzien van haar vader die de Jordaanse nationaliteit bezit en wiens Syrische verblijfsvergunning werd ingetrokken (Verklaring DVZ van 22 juli 2020, p. 7 en persoonlijk onderhoud p. 4).

Zo gaf verzoekster, gevraagd naar haar vrees bij terugkeer naar haar herkomstland, reeds van bij aanvang bij de DVZ aan dat zij vreesde gedood te worden door haar vader wegens haar verzet tegen het gedwongen huwelijk waarbij zij tevens aangaf dat er veel familiaal geweld plaatsvond en haar vader ook haar "altijd" sloeg (Vragenlijst van 22 juli 2020, vraag 4 en 5).

Daargelaten of verzoekster negatief antwoordde op de vraag of zij behalve haar ooms nog andere redenen heeft waarom zij niet naar Jordanië kan terugkeren, blijkt evenwel uit een algehele en zorgvuldige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster tijdens haar vrij relaas eveneens wees op problemen met haar vader. Zij verklaarde hieromtrent onder meer dat haar vader een conservatieve man is die eveneens aandrang op een (gedwongen) huwelijk met de neef en gaf tevens aan dat hij fysiek geweld tegen haar gebruikte omdat ze weigerde met haar neef te trouwen en omdat ze tegen zijn wil heeft gestudeerd (persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Ook verder in haar persoonlijk onderhoud gaf zij aan dat, ondanks het gegeven dat zij thans gehuwd is en een kind heeft, haar vlucht op zich problematisch blijft waarbij zij aangaf dat haar vader hierover de moeder heeft bedreigd alsook wees op geluidsfragmenten van de door hem geuite bedreigingen (persoonlijk onderhoud, p. 10).

De Raad wijst er in dit verband op dat hoewel het in beginsel aan de verzoek(st)er om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen en te onderbouwen, rust, de plicht om alle relevante feiten vast te stellen en te evalueren wordt gedeeld tussen de aanvrager en de onderzoeker. In sommige gevallen kan het zelfs zo zijn dat de onderzoeker alle middelen waarover hij beschikt kan gebruiken om het nodige bewijsmateriaal te leveren ter ondersteuning van de aanvraag. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoek(st)er samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

Gezien de voormelde samenwerkingsplicht kan de commissaris-generaal zich dan ook geenszins beperken tot de motivering, dit zonder enig nader onderzoek, dat verzoekster geen gewag heeft gemaakt van een vrees ten aanzien van haar vader toen zij werd gevraagd naar de redenen die een terugkeer naar Jordanië hinderen, te meer zij bij de DVZ en tijdens haar vrij relaas op het CGVS evenwel deze vrees ten aanzien van haar vader kenbaar heeft gemaakt.

In het verzoekschrift wordt overigens gewezen op diverse verslagen die vervolging van vrouwen aantonen door mannen in Jordanië. Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat indien zij alleen naar Jordanië terugkeert waar alleen haar vader verblijft - waarbij de Raad dient aan te stippen dat verzoeksters moeder de Syrische nationaliteit heeft en in Syrië verblijft - zij zeker vervolgd zal worden. Verder wordt in het verzoekschrift gewezen op huiselijk geweld in Jordanië en het gebrek aan overheidsbescherming. Verzoekster voert aan dat indien zij naar Jordanië terugkeert haar vader volgens de wet de volledige macht over haar zal hebben en de autoriteiten niet in staat zijn haar tegen haar vader te beschermen.

Evenwel blijkt uit het persoonlijk onderhoud niet dat verzoekster afdoende en zorgvuldig werd bevraagd aangaande haar vrees ten aanzien van haar vader. In casu dient ook vastgesteld te worden dat verweerder verzoeksters vrees ten aanzien van haar vader op geen enkele manier betrokken heeft bij de beoordeling van verzoeksters persoonlijke vervolgingsvrees en aldus heeft nagelaten een volledig en afdoende onderzoek door te voeren inzake de door verzoekster aangehaalde feiten van geweld en de gegrondheid van de vrees bij terugkeer naar Jordanië, dit in het licht van de in het verzoekschrift aangekaarte landeninformatie.

Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent (de geloofwaardigheid en actualiteit van) deze vrees van verzoekster ten aanzien van haar Jordaanse vader.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt genoegzaam dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad kan in deze stand van zaken verzoeksters beschermingsverzoek niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 februari 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU